

Arrest

nr. 278 172 van 30 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 9 december 2020, dient op 16 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 2 september 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker wordt gehoord op 2 maart 2022.

1.3. Op 19 mei 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die op 23 mei 2022 aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jordaanse nationaliteit te bezitten en in Jordanië geregistreerd te zijn als Palestijnse vluchteling bij het United Nations Relief and Works Agency (UNRWA). U bent geboren op 19 juli 1983 in al-Zarqaa (in Jordanië). U bent een Arabisch soennitisch moslim.

Tot uw vijfde of zesde levensjaar woonde u in het vluchtelingenkamp Hattin in al-Zarqaa. Daarna bent u verhuisd naar de Tabarbour wijk in Amman waar uw vader een woning had gekocht.

U hebt technische studies afgerond en daarna hebt u verschillende jobs gedaan. U werkte onder meer als taxichauffeur en verkoper. Uw laatste job was als zelfstandige in de aankoop en verkoop van bouwmaterialen.

In 2007 bent u gehuwd met de Tunesische A.J.. Jullie zoon S.a.-D. is op 27 april 2007 geboren. In 2009 zijn jullie gescheiden en A. woont momenteel met uw zoon in Koeweit.

In 2012 bent u getrouwd met F.H. (O.V. X; C.G. X). Jullie hebben drie kinderen: Mo. (°30/04/2014), F.s (°24/07/2015) en Mu. (°07/03/2017). Jullie woonden in de wijk Tabarbour in Amman.

Tijdens uw werk als verkoper van bouwmaterialen hebt u de architecte N.A. leren kennen. Na ongeveer drie à vier maanden zijn jullie een liefdesrelatie begonnen. Jullie hebben één keer seksuele betrekkingen gehad. Op een dag werd u opgebeld door een vriendin van N. met de boodschap dat haar ouders en broers jullie relatie hadden ontdekt en dat haar broers op zoek waren naar u. Daarna werd u opgebeld door een onbekende persoon die zei dat uw dood nabij was. U besloot daarop om een smoesje te verzinnen voor F. en u vertelde haar dat u problemen had op het werk waardoor jullie tijdelijk moesten verhuizen. Jullie zijn toen uitgeweken naar de stad Anjara. Ongeveer een maand later was F. uitgenodigd bij haar ouders vanwege het bezoek van haar zus uit de Verenigde Staten. De dag van aankomst bij haar ouders werd F. opgesloten omdat haar vader had vernomen dat u haar had bedrogen met een lid van de invloedrijke familie A.. Omdat uw vader vreesde dat de familie A. wraak zou nemen, mocht F. de woning van haar ouders niet meer verlaten, behalve om op bezoek te gaan bij U.S., de buurvrouw die in hetzelfde gebouw woonde. Wanneer F. bij U.S. op bezoek ging, had zij af en toe contact met u en stelde u voor dat jullie samen Jordanië zouden verlaten. U regelde de reis en op een dag is F. rond middernacht met de kinderen stiekem naar de wijk Jabal al-Hussein gegaan, waar u een overnachting had geregeld. De volgende dag nam u samen met F. en jullie drie kinderen in Amman het vliegtuig naar Wenen in Oostenrijk. Bij aankomst in Oostenrijk op 12 juli 2018 hebt u samen met F. om internationale bescherming verzocht omdat u de familie A. vreesde. Op 30 april 2020 werd jullie verzoek definitief verworpen. U bent daarna met F. en de kinderen naar België gereisd en op 16 december 2020 hebben jullie bij de bevoegde Belgische instanties een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Bij een terugkeer naar Jordanië vreest u enerzijds de familie A. en de familie van F. vanwege het overspel dat u hebt gepleegd. Nadat uw overspel aan het licht was gekomen, werd u op een dag door drie minderjarigen beschoten. U vreest dat de familie A. u wil doden.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende kopieën van documenten neer: een UNRWA Family Registration Card, vervalste Italiaanse identiteitskaarten, internetartikelen en een brief van de mukhtar. Na het persoonlijk onderhoud bezorgt een juridisch begeleidster van het opvangcentrum waar u verblijft een e-mail dd. 21.03.2022 met opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen blijkt dat u in Jordanië de bijstand van de UNRWA verkreeg. De vaststelling dat u bij de UNRWA geregistreerd staat als vluchteling van 1948, betekent niet dat het CGVS ipso facto artikel 1D van de vluchtelingenconventie moet toepassen. Immers, wanneer een verzoeker, zoals u, de nationaliteit verworven heeft van een derde land, in casu Jordanië, geniet hij de bescherming van dat land en valt hij niet langer onder het toepassingsgebied van artikel 1D van de vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming verder onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

U verklaart dat u een geheime liefdesrelatie had met N. A. en dat zij lid is van de in Jordanië invloedrijke familie A. (CGVS, pp. 14-15). Er dient echter vastgesteld dat uw verklaringen over N. A. en haar familie dusdanig vaag en oppervlakkig zijn dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U stelt dat u N. leren kennen hebt in juli of augustus 2017. Ongeveer twee maanden na jullie kennismaking zijn jullie over privé zaken beginnen praten en eind 2017 zijn jullie een liefdesrelatie begonnen. Jullie hebben één keer seksuele betrekkingen gehad, begin februari 2018, en in april 2018 is jullie relatie aan het licht gekomen (CGVS, p. 18). U stelt dat N. A. ongehuwd is, dat ze gestudeerd heeft aan de universiteit van Mutah en dat jullie een leeftijdsverschil van 9 jaar hebben. Veel meer dan dit kan u over haar persoonlijk niet vertellen en dit kan niet overtuigen. Uit uw verklaringen kan immers worden afgeleid dat jullie omstreeks oktober 2017 over privé zaken zijn beginnen praten. Mocht jullie relatie daadwerkelijk het louter professionele overstegen zijn, dan kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer over haar zou weten te vertellen dan deze beperkte informatie. Uw verklaringen zijn niet doorleefd en oppervlakkig en dit doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Ook uw verklaringen over haar familieleden zijn dusdanig vaag dat uw geloofwaardigheid verder op de helling komt te staan. U stelt dat haar vader overleden is, maar u weet niet wanneer. Evenmin weet u wat haar vader vroeger deed van werk. Verder stelt u dat zij zes broers en twee zussen heeft. Behalve haar broer S., kent u geen enkele andere broer bij naam. Evenmin weet u hoe haar zussen en de echtgenoten van haar zussen heten. Daarnaast stelt u dat een paar broers bij de administratieve diensten, de politie en het koninklijke paleis werken. Iets later preciseert u dat een jongere broer student is, dat S. bij het koninklijke secretariaat werkt en dat de andere broers 'bijvoorbeeld' bij de algemene administratie of de grote gemeente van Amman werken en dat het allemaal ambtenaren zijn. U gevraagd naar de precieze functies van haar broers bij de algemene administratie of de grote gemeente van Amman, antwoordt dat dit moeilijk om te weten is. U weet wel dat één broer werkte bij het algemene secretariaat van Amman en aan andere broer bij de dienst drugsbestrijding van de politie. U gevraagd of u een idee heeft wat de functie van de broer bij de drugsbestrijding is, moet u het antwoord schuldig blijven. U antwoordt dat hij ofwel een gewone agent is ofwel een administratieve functie bekleedt. Uw onwetendheid kan niet overtuigen, temeer u stelt dat N. uit een invloedrijke familie komt en er redelijkerwijze van u mag verwacht worden dat u deze stelling concreet onderbouwt aan de hand van coherente en gedetailleerde verklaringen. Uw onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid maar valt ook niet te rijmen met de vrees die u verklaart te koesteren. Redelijkerwijze mag van u immers verwacht worden dat u, wanneer u verklaart een bepaalde invloedrijke familie te vrezen, precies kan duiden wie deze familieleden zijn en welke functies zij bekleden. Er kan worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn of dat u zich hierover minstens zou geïnformeerd hebben, al was het maar om uw vrees bij een eventuele terugkeer beter te kunnen inschatten. U blijft hier dusdanig in gebreke dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. Wanneer u daarnaast wordt gevraagd om namen te noemen van ooms of tantes met hoge ambtenarenfuncties, antwoordt u dat de dienst drugsbestrijding vroeger werd geleid door iemand van haar familie, maar dat u niet weet wie dit precies is. Het hoeft geen betoog dat dit vage antwoord evenmin kan overtuigen. Het is bovendien frappant dat u in Oostenrijk had verklaard dat haar oom bij de geheime dienst werkte, terwijl u deze persoon op het CGVS volledig onvermeld laat en dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Mocht N. A. daadwerkelijk een oom hebben met dergelijke positie, dan mag van u verwacht worden dat u deze persoon onmiddellijk zou noemen wanneer u gevraagd wordt naar prominente familieleden. Dat u

deze persoon zelfs niet aanhaalt wanneer expliciet wordt gepeild of N. invloedrijke ooms of tantes heeft, is andermaal een contra-indicatie voor uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 20-21 & 23; Vertaling verslag Oostenrijk, dd. 01.10.2018, p. 9).

Bovendien dient vastgesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk had verklaard dat N. vier broers heeft en dit zet uw geloofwaardigheid verder op de helling. U met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, houdt u vol dat zij zes broers heeft en dat het mogelijk is dat u in Oostenrijk vier broers had gezegd, maar dat dit te wijten is aan de psychische druk. Deze blote stelling kan echter niet overtuigen en kan niet gezien worden als een geldige verschoningsgrond, daar het feit dat u onder psychische druk stond louter een bewering is die u niet staaft aan de hand van enig medisch stavingsstuk (CGVS, pp. 20-21 & 23; Vertaling verslag Oostenrijk, dd. 01.10.2018, p. 9).

Daarnaast hebt u ten aanzien van de Oostenrijkse instanties verklaard dat haar 17-jarige jongere broer op haar gsm had ontdekt dat jullie een geheime relatie hadden, terwijl u op het CGVS stelt niet te weten wie van haar broers het ontdekt heeft (CGVS, p. 23). Deze wisselende verklaringen doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder stelt u dat N. in de Shafa Badran wijk woonde, maar u weet niet precies waar. Uw onwetendheid kan andermaal niet overtuigen. Mocht u werkelijk een geheime liefdesrelatie met haar hebben gehad, dan lijkt het niet meer dan logisch dat u hiernaar zou hebben gepeild, temeer zij bij haar moeder woonde, en ook haar getrouwde broers in hetzelfde gebouw woonden, en er logischerwijze van kan worden uitgegaan dat u zich van hun woonplaats zou vergewissen om te weten welke buurt u moest vermijden zodat jullie geheime relatie niet aan het licht zou komen. Dat u bovendien niet weet waar de zussen van N. wonen, is eveneens een contra-indicatie voor uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 19-20).

Voorts ondermijnt ook het feit dat F. amper iets weet over uw relatie met N. verder uw geloofwaardigheid. Zij stelt enkel te weten dat u een affaire had met ene N. A. omdat ze die naam gelezen had op documenten in Oostenrijk. Verder weet ze dat N. ongehuwd is en dat jullie seksuele betrekkingen hebben gehad. Ze stelt dat de familie A. een grote en bekende familie is, maar verder dan dit komt ze niet. Ze verklaart niet te weten hoe de familie van N. op de hoogte is geraakt van jullie relatie en ze stelt uitdrukkelijk dit ook niet te willen weten. Haar onwetendheid doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag immers verwacht worden dat hij gedetailleerde verklaringen aflegt over de hoofdmotieven van zijn verzoek. Van uw echtgenote mag dan ook verwacht worden dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd, temeer dit aspect ook de kern van haar asielmotieven omvat (CGVS F., p. 22).

Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De brief waarin de mukhtar bevestigt dat u problemen heeft in Jordanië werd ter uwe behoeve opgemaakt en heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. De internetartikelen over de familie A. bevatten louter algemene informatie over deze familie, niets meer en niets minder. Deze informatie heeft geen betrekking op uw persoon of uw persoonlijke situatie, terwijl u de door u aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk dient te maken, doch blijft u desbetreffend in gebreke. De kopieën van Italiaanse identiteitsdocumenten en van de UNRWA Family Registration Card hebben betrekking op elementen die hier niet worden betwist. Wat betreft de e-mail dd. 21.03.2022 waarin de juridisch begeleidster van het opvangcentrum waar u verblijft, uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud meedeelt, dient opgemerkt dat deze opmerkingen evenmin van die aard zijn om bovenstaande appreciatie te wijzigen. De eerste opmerking over het feit dat F. pas in oktober 2020 opnieuw contact heeft opgenomen met haar ouders is een element dat hier niet wordt betwist. Uw opmerking dat uw relatie met N. niet van die aard was om persoonlijke kwesties met haar te bespreken omdat jullie wisten dat jullie geen toekomst hadden, kan evenmin een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Zoals hierboven reeds aangehaald had u tijdens het gehoor verklaard dat in oktober 2017 over privé zaken bent beginnen praten met N. en dat u op een bepaald moment een liefdesrelatie met haar had. Wanneer u verklaart dat zij uit een invloedrijke familie komt, dan mag er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u deze stelling concreet onderbouwt. Zoals reeds aangehaald, uw onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid maar valt ook niet te rijmen met de vrees die u verklaart te koesteren. Redelijkerwijze mag van u immers verwacht worden dat u, wanneer u verklaart een bepaalde invloedrijke familie te

vrees, precies kan duiden wie deze familieleden zijn en welke functies zij bekleden. Er kan worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn of dat u zich hierover minstens zou geïnformeerd hebben, al was het maar om uw vrees bij een eventuele terugkeer beter te kunnen inschatten. Uw postfactum verklaringen over uw onwetendheid doen bijgevolg geen afbreuk aan deze vaststelling.

Ter volledigheid dient opgemerkt dat ook in hoofde van H.F. (O.V. X; CG X) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met het feit dat hij niet veel waarde hechtte aan zijn relatie met N. en haar eerder zag als een flirt, maar dat in de Jordaanse context dergelijke buitenechtelijke relatie een groot risico vormt. Als Palestijnse vluchteling werd hij door de invloedrijke familie A. beschouwd als minderwaardig in het Jordaanse stamstelsel. Hij stelt dat er geen vragen werden gesteld over de persoonlijkheid en het karakter van N., dat hij over haar familie enkel informatie kon verkrijgen via haarzelf en dat hij verklaard heeft dat er soms broers ter sprake kwamen en dat N. hem foto's toonde van familieleden met kledij waaruit hun hoge rang bleek. Omdat hij tijdens de kortstondige relatie niet geïnteresseerd was in de familie van N. stelde hij geen verdere vragen. Nadat zijn relatie ontdekt werd, had hij geen contact meer met N. en verkreeg hij van haar enkel nog informatie via het bemiddelingsproces en via zijn vriend S. Dat de familie A. invloedrijk is, blijkt volgens hem uit de voorgelegde internetartikelen.

Vervolgens meent hij dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de Arabische cultuur en de Jordaanse context, namelijk dat een familie of stam binnen dezelfde wijk woont, waardoor hij wist welke buurt hij moest vermijden en het aldus niet nodig was de precieze woonplaats van N. te kennen. Hij zou zich nooit naar haar wijk begeven hebben. Dat hij geen kennis heeft van de woonplaatsen van haar zussen is volgens hem niet relevant voor de beoordeling van zijn vrees voor de familie A.

Hij vervolgt dat hij bij de Oostenrijkse asielinstanties geen advocaat kreeg toegewezen om hem door de asielprocedure te gidsen, waardoor hij geen ervaring had met dergelijke procedures en de tegenstrijdigheden hem niet verweten kunnen worden nu hij zich er onder druk gezet voelde. Hij wijst erop dat niet blijkt dat de Oostenrijkse documenten vertaald werden naar het Nederlands door een beëdigde vertaler. Hij zou verklaard hebben dat zijn originele documenten, die zijn vrees aantonen, zich nog bevinden bij de Oostenrijkse autoriteiten en het CGVS zou die documenten niet hebben opgevraagd, terwijl wel gevraagd werd het asioldossier over te maken. Door die documenten niet op te vragen, zou het CGVS de samenwerkingsplicht hebben geschonden. In Oostenrijk zou hij niet op de hoogte zijn geweest van het feit dat N. zes broers had. Hij zou verder ook zijn verklaringen in Oostenrijk gebaseerd hebben op vermoedens.

Hij verwijt het CGVS geen rekening gehouden te hebben met zijn geloofwaardige verklaringen aangaande de brief van de mukhtar, die de bemiddelingspoging heeft ondernomen met de familie A, maar zich terug heeft getrokken zodra hij wist dat het om een erezaak ging. Dat de stam hem dan ook vervolgens verstoten heeft diende in rekening te worden gebracht.

Nu hij er alles aan deed om te vermijden dat zijn affaire ontdekt zou worden, is het logisch dat zijn echtgenote F. zeer weinig weet over N. Hij wijst op het schrijven van de juridisch assistent van het opvangcentrum dat een duidelijke weergave geeft van hun huwelijksproblemen. Omdat ze nog steeds erg

gekwetst is, wil zij geen details weten. Een echtscheiding zou op dit moment niet mogelijk zijn omdat de originele huwelijksakte zich in Oostenrijk bevindt. Uit de brief van de assistent zou duidelijk blijken dat er sprake is van een onherstelbare ontwrichting en de wens om te scheiden.

Hij vervolgt dat de aanhoudende problemen binnen zijn huwelijk geleid hebben tot een nieuwe vrees voor zijn schoonfamilie, zijnde de familie van F., nu hij F. zonder toestemming van zijn schoonfamilie heeft meegenomen naar Europa en hij hierdoor reeds dreigementen heeft ontvangen tijdens zijn verblijf in Oostenrijk. Zijn schoonvader zou goed met een geweer kunnen omgaan en de oom van F. zou sterke connecties hebben met de overheid.

3. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker het volgende stuk:

- Schrijven van sociaal assistent met betrekking tot familiale problemen.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekers asielrelaas en vluchtmotieven kunnen als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest dat de familie A. hem wil doden omdat hij een buitenechtelijke relatie had met een meisje van die familie. Daarnaast vreest hij de familie van zijn echtgenote omwille van zijn overspel.

Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal vooreerst dat verzoekers verklaringen omtrent N.A. en haar familie dermate vaag en oppervlakkig zijn dat dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende geheime liefdesrelatie. Verzoekers onwetendheid doet volgens de commissaris-generaal niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas maar valt ook niet te rijmen met de vrees die hij verklaarde te koesteren nu redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij, die een bepaalde invloedrijke familie vreest, precies kan duiden wie de familieleden zijn en welke functies zij vervullen. Verder acht de commissaris-generaal het opmerkelijk dat verzoeker bij het CGVS, de oom van N., waarvan hij ten aanzien van de Oostenrijkse autoriteiten verklaarde dat hij bij de geheime dienst werkt en hem overal kan vinden, onvermeld liet. Evenzeer acht de commissaris-generaal het opmerkelijk dat verzoeker niet precies weet waar N. woonde en dat zijn echtgenote F. amper iets weet over zijn geheime relatie, wat bovendien de geloofwaardigheid verder ondermijnt. Vervolgens licht de commissaris-generaal toe dat de tegenstrijdige verklaringen bij de Oostenrijkse autoriteiten afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Tenslotte zet de commissaris-generaal de redenen uiteen waarom de neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen en wordt meegedeeld dat er ook ten aanzien van zijn echtgenote H.F. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met het feit dat hij niet veel waarde hechtte aan zijn relatie met N. en haar eerder zag als een flirt, gaat hij lijnrecht in tegen zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Gevraagd om zijn vluchtrelaas uiteen te zetten, verklaarde verzoeker immers dat hij een relatie was begonnen met een architecte N., dat ze eerst een business maar na ongeveer drie à vier maanden een volledige relatie en zelfs een liefdesrelatie hadden (CGVS verhoor, p. 14) en dat ze ook over privé zaken zijn beginnen praten (CGVS verhoor p. 18). Ook ten aanzien van de Oostenrijkse autoriteiten verklaarde verzoeker dat zij een liefdesverhouding hadden en dat N. ermee ingestemd had om te huwen (AD CGVS, landeninformatie, documenten i.v.m. verzoek Oostenrijk + vertalingen, p. 8 van 14). Verzoekers kritiek, die strijdig is met de informatie uit het administratief dossier, kan om die reden niet worden aangenomen.

Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vervolgens vast dat, ondanks de liefdesrelatie waarover verzoeker sprak, hij zeer vage en oppervlakkige verklaringen wist af te leggen zowel over N.A. zelf als over haar familie. Verzoeker betwist dit in zijn verzoekschrift niet. De volgende motieven zijn derhalve pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: *“U verklaart dat u een geheime liefdesrelatie had met N. A. en dat zij lid is van de in Jordanië invloedrijke familie A. (CGVS, pp.*

14-15). Er dient echter vastgesteld dat uw verklaringen over N. A. en haar familie dusdanig vaag en oppervlakkig zijn dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U stelt dat u N. leren kennen hebt in juli of augustus 2017. Ongeveer twee maanden na jullie kennismaking zijn jullie over privé zaken beginnen praten en eind 2017 zijn jullie een liefdesrelatie begonnen. Jullie hebben één keer seksuele betrekkingen gehad, begin februari 2018, en in april 2018 is jullie relatie aan het licht gekomen (CGVS, p. 18). U stelt dat N. A. ongehuwd is, dat ze gestudeerd heeft aan de universiteit van Mutah en dat jullie een leeftijdsverschil van 9 jaar hebben. Veel meer dan dit kan u over haar persoonlijk niet vertellen en dit kan niet overtuigen. Uit uw verklaringen kan immers worden afgeleid dat jullie omstreeks oktober 2017 over privé zaken zijn beginnen praten. Mocht jullie relatie daadwerkelijk het louter professionele overstegen zijn, dan kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer over haar zou weten te vertellen dan deze beperkte informatie. Uw verklaringen zijn niet doorleefd en oppervlakkig en dit doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Ook uw verklaringen over haar familieleden zijn dusdanig vaag dat uw geloofwaardigheid verder op de helling komt te staan. U stelt dat haar vader overleden is, maar u weet niet wanneer. Evenmin weet u wat haar vader vroeger deed van werk. Verder stelt u dat zij zes broers en twee zussen heeft. Behalve haar broer S., kent u geen enkele andere broer bij naam. Evenmin weet u hoe haar zussen en de echtgenoten van haar zussen heten. Daarnaast stelt u dat een paar broers bij de administratieve diensten, de politie en het koninklijke paleis werken. Iets later preciseert u dat een jongere broer student is, dat S. bij het koninklijke secretariaat werkt en dat de andere broers 'bijvoorbeeld' bij de algemene administratie of de grote gemeente van Amman werken en dat het allemaal ambtenaren zijn. U gevraagd naar de precieze functies van haar broers bij de algemene administratie of de grote gemeente van Amman, antwoordt dat dit moeilijk om te weten is. U weet wel dat één broer werkte bij het algemene secretariaat van Amman en aan andere broer bij de dienst drugsbestrijding van de politie. U gevraagd of u een idee heeft wat de functie van de broer bij de drugsbestrijding is, moet u het antwoord schuldig blijven. U antwoordt dat hij ofwel een gewone agent is ofwel een administratieve functie bekleedt. Uw onwetendheid kan niet overtuigen, temeer u stelt dat N. uit een invloedrijke familie komt en er redelijkerwijze van u mag verwacht worden dat u deze stelling concreet onderbouwt aan de hand van coherente en gedetailleerde verklaringen. Uw onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid maar valt ook niet te rijmen met de vrees die u verklaart te koesteren. Redelijkerwijze mag van u immers verwacht worden dat u, wanneer u verklaart een bepaalde invloedrijke familie te vrezen, precies kan duiden wie deze familieleden zijn en welke functies zij bekleden. Er kan worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn of dat u zich hierover minstens zou geïnformeerd hebben, al was het maar om uw vrees bij een eventuele terugkeer beter te kunnen inschatten. U blijft hier dusdanig in gebreke dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. Wanneer u daarnaast wordt gevraagd om namen te noemen van ooms of tantes met hoge ambtenarenfuncties, antwoordt u dat de dienst drugsbestrijding vroeger werd geleid door iemand van haar familie, maar dat u niet weet wie dit precies is. Het hoeft geen betoog dat dit vage antwoord evenmin kan overtuigen. Het is bovendien frappant dat u in Oostenrijk had verklaard dat haar oom bij de geheime dienst werkte, terwijl u deze persoon op het CGVS volledig onvermeld laat en dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Mocht N. A. daadwerkelijk een oom hebben met dergelijke positie, dan mag van u verwacht worden dat u deze persoon onmiddellijk zou noemen wanneer u gevraagd wordt naar prominente familieleden. Dat u deze persoon zelfs niet aanhaalt wanneer expliciet wordt gepeild of N. invloedrijke ooms of tantes heeft, is andermaal een contra-indicatie voor uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 20-21 & 23; Vertaling verslag Oostenrijk, dd. 01.10.2018, p. 9). "De Raad stelt vast dat het CGVS verzoeker de specifieke vraag stelde of er nog andere familieleden zijn die invloedrijke functies hadden en vervolgens de zeer gerichte vraag stelde of er ooms of tantes zijn, waarop verzoeker niet verder kwam dan te antwoorden dat de familie A. heel groot is en dat alle familieleden aan elkaar zijn verbonden, waardoor elke ambtenaar verbonden is met die familie (CGVS verhoor, p. 22-23). Dat verzoeker op een dermate concrete vraag geen melding maakt van de oom, waarvan hij ten aanzien van de Oostenrijkse autoriteiten nog verklaarde dat hij bij de geheime dienst werkt en hem overal kan vinden (AD CGVS, landeninformatie, documenten i.v.m. verzoek Oostenrijk + vertalingen, p. 9 van 14) doet ernstige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van verzoekers vrees ten aanzien van die familie A. zoals terecht geoordeeld door de commissaris-generaal. Waar hij dan plots in het verzoekschrift opnieuw stelt te vrezen voor de oom van F. omdat die sterke connecties heeft met de overheid, doet hij geen afbreuk aan het feit dat hij hiervan geen enkele melding heeft gemaakt bij het CGVS. Dat verzoeker zelfs niet weet waar de vrouw, met wie hij een geheime liefdesrelatie had, woonachtig is, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn relaas. Dat zijn gebrek aan kennis van de precieze woonplaats van N. te wijten zou zijn aan de Jordaanse context omdat een familie of stam altijd in dezelfde wijk woont en hij zo wist welke buurt hij moest mijden is niet meer dan een loutere losse bewering, die niet van die aard is om zelfs maar één vaststelling uit de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Ook de volgende motieven, die de Raad pertinent en draagkrachtig acht, worden overgenomen: "Verder stelt u dat N. in de Shafa Badran wijk woonde, maar u weet niet precies waar. Uw onwetendheid kan andermaal niet overtuigen. Mocht u werkelijk een geheime liefdesrelatie met haar

hebben gehad, dan lijkt het niet meer dan logisch dat u hiernaar zou hebben gepeild, temeer zij bij haar moeder woonde, en ook haar getrouwde broers in hetzelfde gebouw woonden, en er logischerwijze van kan worden uitgegaan dat u zich van hun woonplaats zou vergewissen om te weten welke buurt u moest vermijden zodat jullie geheime relatie niet aan het licht zou komen. Dat u bovendien niet weet waar de zussen van N. wonen, is eveneens een contra-indicatie voor uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 19-20)." Verzoeker doet geen enkele poging om voorgaande motieven te weerleggen, doch tracht in het verzoekschrift zijn summiere kennis over N. en zijn vage verklaringen omtrent haar en haar familie te verantwoorden stellende dat hij tijdens hun kortstondige relatie niet geïnteresseerd was in haar familie en aldus geen verdere vragen stelde. Dergelijk betoog vindt geen enkele steun in de notities van het persoonlijk onderhoud, waar verzoeker het had over een liefdesrelatie. Evenmin is dergelijke vergoelijking, die overigens niet meer is dan een loutere *post-factum* bewering, ernstig nu er redelijkerwijze van verzoeker, die voorhoudt een machtige en invloedrijke familie te vrezen, kan verwacht worden dat hij toelicht waarom die familie dan wel zo machtig en invloedrijk is. Verzoeker komt echter in het verzoekschrift niet verder dan een verwijzing naar een internetartikel en te herhalen dat hij soms foto's te zien kreeg op de gsm van N. van haar familieleden met kledij waaruit hun hoge rang bleek. Omtrent het internetartikel stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat dit louter algemene informatie bevat over een bepaalde invloedrijke familie, doch op geen enkele wijze uitspraak doet over verzoekers persoonlijke situatie. Verzoeker doet ook geen enkele poging om hierop een ander licht te werpen. Door de commissaris-generaal te verwijten dat er geen vragen werden gesteld naar de persoonlijkheid van N., laat hij na aan te tonen wat hij dan precies wilde meedelen dat van die aard is dat een andere beoordeling zich zou opdringen. Bovendien werd verzoeker wel degelijk gevraagd om meer te vertellen over N., waardoor de Raad niet inziet waarom verzoeker toen zelf niet is ingegaan op haar persoonlijkheid indien hij dat wenste en belangrijk achtte (CGVS verhoor, p. 18). Bovendien hadden zowel verzoeker als zijn advocaat nog de kans om op het einde van het verhoor iets toe te voegen (CGVS verhoor, p. 25). Het betoog, dat een buitenechtelijke relatie voor hem een groot risico vormt omdat hij een Palestijnse vluchteling is, acht de Raad evenmin dienstig, nu überhaupt geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas.

Verzoeker laat de concrete motieven, waarin de tegenstrijdigheden worden aangehaald tussen zijn verklaringen afgelegd bij de Oostenrijkse autoriteiten en de commissaris-generaal geheel onbesproken en onverlet. De volgende motieven, die steun vinden in het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, documenten i.v.m. verzoek Oostenrijk + vertalingen) en worden mede bij gebrek aan dienstig verweer overgenomen door de Raad: *"Bovendien dient vastgesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk had verklaard dat N. vier broers heeft en dit zet uw geloofwaardigheid verder op de helling. U met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, houdt u vol dat zij zes broers heeft en dat het mogelijk is dat u in Oostenrijk vier broers had gezegd, maar dat dit te wijten is aan de psychische druk. Deze blote stelling kan echter niet overtuigen en kan niet gezien worden als een geldige verschoningsgrond, daar het feit dat u onder psychische druk stond louter een bewering is die u niet staft aan de hand van enig medisch stavingsstuk (CGVS, pp. 20-21 & 23; Vertaling verslag Oostenrijk, dd. 01.10.2018, p. 9).*

Daarnaast hebt u ten aanzien van de Oostenrijkse instanties verklaard dat haar 17-jarige jongere broer op haar gsm had ontdekt dat jullie een geheime relatie hadden, terwijl u op het CGVS stelt niet te weten wie van haar broers het ontdekt heeft (CGVS, p. 23). Deze wisselende verklaringen doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid." Verzoeker betwist voorgaande motieven niet, maar wijst erop dat hij bij de Oostenrijkse asielinstanties geen advocaat kreeg toegewezen om hem door de asielprocedure te gidsen en hij geen ervaring had met de procedures. Dat hij geen advocaat had die hem bijstond bij het gehoor, blijkt inderdaad uit de notities van de Oostenrijkse asielprocedure (AD CGVS, landeninformatie, documenten m.b.t. verzoek Oostenrijk, p. 2 van 14). Verzoeker kan echter niet gevolgd worden in zijn bewering als zou hij omwille van het feit dat hij tijdens het verhoor geen bijstand had van een advocaat niet in staat zijn geweest om de asielprocedure te doorlopen. Blijkens het verhoor was verzoeker in staat om op de hem gestelde vragen in de Arabische taal met bijstand van een tolk te beantwoorden en werd hij ook ingelicht over de procedure. Dat hij er zich onder druk gezet voelde, betreft een loutere bewering, die op geen enkele wijze geconcretiseerd wordt en die geenszins onderbouwd wordt door het verloop van het verhoor. Verzoeker is niet in staat om de opgeworpen tegenstrijdigheden met de verklaringen afgelegd ten aanzien van de Oostenrijkse asielinstanties te doen opheffen. Dat hij zijn verhoor in Oostenrijk baseerde op vermoedens, acht de Raad evenmin een dienstig verweer. Ten overvloed merkt de Raad nog op dat indien verzoeker zich geschaad zou hebben gevoeld in zijn rechten in het kader van zijn asielprocedure in Oostenrijk, het hem vrij stond de nodige stappen ten aanzien van de Oostenrijkse autoriteiten te zetten.

Waar hij vervolgens uitlegt dat zijn echtgenote ten aanzien van de Oostenrijkse autoriteiten een zeer beperkte kennis had van zijn relatie met N. omdat zij zeer gekwetst was en zij hierover niets wilde weten, betreft dit opnieuw een *post-factum* bewering die niet van die aard is om volgende motieven te doen ombuigen: “Voorts ondermijnt ook het feit dat F. amper iets weet over uw relatie met N. verder uw geloofwaardigheid. Zij stelt enkel te weten dat u een affaire had met ene N. A. omdat ze die naam gelezen had op documenten in Oostenrijk. Verder weet ze dat N. ongehuwd is en dat jullie seksuele betrekkingen hebben gehad. Ze stelt dat de familie A. een grote en bekende familie is, maar verder dan dit komt ze niet. Ze verklaart niet te weten hoe de familie van N. op de hoogte is geraakt van jullie relatie en ze stelt uitdrukkelijk dit ook niet te willen weten. Haar onwetendheid doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag immers verwacht worden dat hij gedetailleerde verklaringen aflegt over de hoofdmotieven van zijn verzoek. Van uw echtgenote mag dan ook verwacht worden dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd, temeer dit aspect ook de kern van haar asielmotieven omvat (CGVS F., p. 22).” De notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers echtgenote, die toegevoegd werden aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, notities H.F.), ondersteunen voormelde motieven.

Waar verzoeker nog opmerkt dat de Oostenrijkse documenten niet vertaald werden door een beëdigde vertaler, toont hij vooreerst niet aan welke rechtsregel dit zou voorschrijven en is hij bovendien niet in staat *in concreto* aan te tonen of en waar precies er problemen zijn met de vertaling. Hoewel verzoeker bij het CGVS inderdaad verklaarde dat zijn originele documenten in Oostenrijk werden ingehouden (CGVS verhoor, p. 4), werden de neergelegde kopieën geenszins van tafel geveegd door de commissaris-generaal louter omdat het kopieën betreffen, waardoor verzoeker niet aantoonde wat het belang is van zijn kritiek dat de originele documenten hadden moeten worden opgevraagd. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat er in hoofde van de commissaris-generaal geen verplichting voortvloeit uit artikel 34 van de Dublin III-Verordening, en dit in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, om de neergelegde documenten in het kader van een asielprocedure in een andere lidstaat op te vragen. Bovendien toont verzoeker niet aan als zou hij zelf niet in staat zijn om de documenten die hij neerlegde bij de Oostenrijkse autoriteiten op te vragen te meer nu hij middels de door het CGVS bekomen documenten kennis had van de concrete gegevens van zijn dossier en van de contactgegevens van de Duitse asielinstanties – handelswijze die overigens ook in de Belgische Vreemdelingenwet (artikel 48/6 §2) wordt beschreven. De Raad merkt nog ten overvloede op dat verzoeker niet in staat is *in concreto* aan te toonen welk document dermate belangrijk is voor de beoordeling van zijn asielaanvraag en dat hij niet kan voorleggen omdat het zich bij de Oostenrijkse autoriteiten bevond.

M.b.t. de brief van de mukhtar (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4) stelt de Raad vast dat verzoeker hieromtrent bevestigd werd door de commissaris-generaal (CGVS verhoor, p. 5). Hij lichtte toe dat de brief werd opgesteld door de mukhtar M.a.-F. van de regio Wadi al-Sir die stelde dat verzoeker een probleem heeft met de stam, dat zijn dood toegestaan is, en geen verdere details bevat. Gevraagd of er ook in staat met welke stam of stammen hij een probleem heeft, antwoordde verzoeker dat de namen van families en stammen niet vermeld worden, dat er geen details instaan en dat hij eerder geweigerd had om hem te helpen. Gelet op de zeer summiere inhoud van de brief en het feit dat die brief werd opgesteld ten behoeve van verzoeker, wat mede blijkt uit verzoekers verklaring dat de mukhtar hem eerst niet wilde helpen, kan er geen bewijswaarde aan worden toegekend en is de brief aldus niet van die aard om het ongeloofwaardig gevonden relaas van verzoeker geloofwaardig te maken.

Voor wat betreft de e-mail van verzoekers raadsman met bijgevoegd het schrijven van de juridisch assistent van het opvangcentrum (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5 en stuk gevoegd bij het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat de opmerkingen van de raadsman dat het koppel wenst te scheiden en dat hun situatie verder wordt toegelicht door de juridisch assistent van het opvangcentrum geen ander licht kan werpen op de beoordeling van verzoekers asielrelaas en de uiteenzetting *supra*. Immers, dat verzoeker en zijn echtgenote van plan zijn om uit de echt te scheiden, is niet van die aard om een ongeloofwaardig bevonden relaas geloofwaardig te maken. Dat het niet mogelijk is om in België uit de echt te scheiden omdat hun documenten nog in Oostenrijk zouden liggen, is evenmin dienstig voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Nu er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende vrees van verzoeker omwille van zijn buitenechtelijke relatie, maakt hij evenmin aannemelijk dat hij zijn schoonfamilie dient te vrezen omwille van dit vermeende bedrog. Waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij reeds in Oostenrijk bedreigingen heeft ontvangen van zijn schoonfamilie komt hij niet verder met datgene te herhalen wat hij reeds verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud (CGVS verhoor, p. 17), doch werpt hij geen ander licht op voorgaande vaststellingen en de pertinente motieven dienaangaande van de commissaris-generaal.

Tenslotte merkt de Raad nog op dat volgende motieven van de commissaris-generaal aangaande de door verzoekers neergelegde stukken niet weerlegd worden en zij derhalve worden overgenomen: *“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De brief waarin de mukhtar bevestigt dat u problemen heeft in Jordanië werd ter uwe behoefte opgemaakt en heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. De internetartikelen over de familie A. bevatten louter algemene informatie over deze familie, niets meer en niets minder. Deze informatie heeft geen betrekking op uw persoon of uw persoonlijke situatie, terwijl u de door u aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk dient te maken, doch blijft u desbetreffend in gebreke. De kopieën van Italiaanse identiteitsdocumenten en van de UNRWA Family Registration Card hebben betrekking op elementen die hier niet worden betwist. Wat betreft de e-mail dd. 21.03.2022 waarin de juridisch begeleidster van het opvangcentrum waar u verblijft, uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud meedeelt, dient opgemerkt dat deze opmerkingen evenmin van die aard zijn om bovenstaande appreciatie te wijzigen. De eerste opmerking over het feit dat F. pas in oktober 2020 opnieuw contact heeft opgenomen met haar ouders is een element dat hier niet wordt betwist. Uw opmerking dat uw relatie met N. niet van die aard was om persoonlijke kwesties met haar te bespreken omdat jullie wisten dat jullie geen toekomst hadden, kan evenmin een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Zoals hierboven reeds aangehaald had u tijdens het gehoor verklaard dat in oktober 2017 over privé zaken bent beginnen praten met N. en dat u op een bepaald moment een liefdesrelatie met haar had. Wanneer u verklaart dat zij uit een invloedrijke familie komt, dan mag er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u deze stelling concreet onderbouwt. Zoals reeds aangehaald, uw onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid maar valt ook niet te rijmen met de vrees die u verklaart te koesteren. Redelijkerwijze mag van u immers verwacht worden dat u, wanneer u verklaart een bepaalde invloedrijke familie te vrezen, precies kan duiden wie deze familieleden zijn en welke functies zij bekleden. Er kan worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn of dat u zich hierover minstens zou geïnformeerd hebben, al was het maar om uw vrees bij een eventuele terugkeer beter te kunnen inschatten. Uw postfactum verklaringen over uw onwetendheid doen bijgevolg geen afbreuk aan deze vaststelling.”*

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Jordanië zou hebben gekend of zal kennen. Bovendien antwoordde hij d.d. 30 augustus 2021 ontkennend op de vraag of hij problemen heeft gehad met autoriteiten, medeburgers en stelde zij evenmin problemen te hebben gekend van algemene aard (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst p. 3).

4.4.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

4.6. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van

de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO